

Full diocesà

14 de juliol del 2019

p4 – Activitats del Museu Diocesà durant l'estiu

p8 – Recull de fragments de «Crist viu»



300 anys

La Salle està de celebració enguany amb motiu del tricentenari de la mort de Sant Joan Baptista de la Salle, fundador dels Germans de les Escoles Cristianes. La Salle va morir el 7 d'abril de 1719 a la ciutat francesa de Ruan.

Déu el va portar, de compromís en compromís, a fer-se responsable de l'educació dels nens pobres, cridant-lo a lliurar les seves riqueses als necessitats i abandonar el que podria haver estat una prometedora carrera sacerdotal. Va aplegar un grup de joves al seu al voltant i, amb la seva ajuda, va obrir escoles gratuïtes. Van començar a viure en comunitat i van prendre el nom de Germans de les Escoles Cristianes.

De la Salle convidava els alumnes a créixer en el coneixement de la presència de Déu en les seves vides. A través d'aquest esperit de fe, volia descobrir com tot el que passa pot parlar de la cura amorosa de Déu envers cada persona. Aquesta convicció es va convertir en un hàbit per als mestres i els alumnes de les seves escoles (fer alguna pausa al llarg del dia i recordar la presència de Déu).

Joan Baptista de la Salle va transformar l'educació del seu temps. Fou un pioner en la fundació d'escoles de formació de mestres, escoles especials per a joves amb condemnes judicials, escoles tècniques i escoles secundàries de llengües modernes, lletres i ciències.

«Quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides...»

Diumenge XV durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

(30,10-14)

Salm responsorial

Els humils que busquen Déu sincerament diran:
«Tingueu llarga vida.» Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent.
(Salm 68)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

(1,15-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres

com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.» Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hakis fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»
(10,25-37)

«Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar?»

El preu de la caritat

Jean Hakolimana, prev.

Fa dos anys, Catalunya va viure una onada de calor solidària a favor de l'acolliment dels refugiats. Individus, entitats i municipis s'hi van sumar. El moviment va quedar immortalitzat en dos lemes: «Volem acollir» i «Casa nostra, casa vostra». En més d'un municipi, a la façana de la casa consistorial o en algun edifici del costat per no interferir en la visibilitat d'alguna altra reivindicació, oneja una pancarta gegant amb l'un o l'altre lema. En un d'aquests municipis, fa poc d'un mes, la Generalitat va voler instal·lar-hi un centre per a menors immigrants non acompanyats. A ningú no se li escapa la difícil temàtica d'aquests menors: joves en algun cas destrossats i desestructurats pel seu passat, que passen de tot, fins dels esforços i atenció que reben. El risc de descontrol delictiu al voltant d'un centre com aquest no és pas cap invent.

El fet és que, en aquest municipi, començant pel mateix consistori, una part no menyspreable de la població es va posar en peu de guerra contra la dita instal·lació. «Per oblit», ningú no va qüestionar l'assonància o dissonància entre aquesta nova mobilització i la de fa dos anys la pancarta de la qual encara oneja al mateix lloc demanant insistentment: «Volem acollir». Això és la realitat del bon samarità avui dia. Jesús no hi tracta tant de la caritat com del seu preu, que no sol ser pas lleuger. Entre posar en perill la seva pròpia vida o ficar-se en una incògnita amb el risc d'acabar per assumir-ne la responsabilitat, el sacerdot i el levita passen de llarg. El problema no és la caritat, sinó els seus costos. L'evan-geli no qüestiona si som generosos, sinó fins on som capaços de pagar-ne el preu.



La imatge



Estimar demana sovint esforç. El samarità de l'exemple de Jesús ha d'aturar el seu camí per acostar-se a l'home malferit, li ha de curar les ferides, l'ha de muntar a la pròpia cavalcadura fins a l'hostal, ha de donar diners a l'hostaler perquè se'n cuidi i anunciar-li que quan torni li acabarà de pagar les despeses

I tot això essent un samarità, d'un territori renyit amb els jueus.

[El bon samarità \(1890\). V. Van Gogh](#)



Agenda

Lit. hores: Setmana III

15 dilluns

— Sant Bonaventura
Ex 1,8-14.22/Salm 123/
Mt 10,34-11,1

16 dimarts

La Mare de Déu del Carme
Ex 2,1-15a/Salm 68/Mt 11,20-24

17 dimecres

— Sant Aleix
— Santes Justa i Rufina
— Santa Marcelina
Ex 3,1-6.9-12/Salm 102/
Mt 11,25-27

18 dijous

— Santa Marina
— Sant Frederic
Ex 3,13-20/Salm 104/Mt 11,28-30

19 divendres

— Santa Àurea
— Sant Arseni
Ex 11,10-12,14/Salm 115/
Mt 12,1-8

20 dissabte

— Santa Margarida
— Sant Elies
Ex 12,37-42/Salm 135/
Mt 12,14-21

21 diumenge XV de durant l'any / Cicle C

— Sant Daniel
Gn 18,1-10a/Salm 14/Col 1,24-28/
Lc 10,38-42

Taller sobre «Educació de la intimitat i prevenció d'abusos sexuals a menors»

Josep Castellà

La sala de l'Edifici Parroquial de Tàrraga acollí el dia 25 de juny una xerrada-taller sobre «Educació de la intimitat i prevenció d'abusos sexuals a menors», a càrrec de la psicòloga i sexòloga Lourdes Illán. Davant un nombrós auditori, arribat de les comarques de l'Urgell, el Pla d'Urgell i la Segarra, Lourdes Illán desenvolupà una llarga conferència. Aquesta mateixa conferència tingué lloc el dia 26 de juny a Berga i aplegà diferents persones de la zona Berguedà-Llobregat-Solsonès. Unes paraules de benvinguda del rector de Tàrraga, Mn. Josep Maria Vilaseca, donaren pas a la

presentació de la conferenciant a càrrec de la treballadora apostòlica Clara Carbonell. Aquesta assenyala que «cal fer formació per prevenir les situacions en els casos d'abusos a menors. I en aquest sentit convé que les parròquies tractin la temàtica de la sexualitat i orientin els seus joves». Entre altres moltes coses, remarcà que els nostres nens i joves han de tenir una bona educació de la intimitat i que aquesta ha de començar a partir dels dos o tres anys. Alertà també que el perill es troba moltes vegades en el mateix cercle familiar i en un àmbit de gent coneguda o de confiança.



Estiueja al Museu de Solsona

El Museu Diocesà i Comarcal de Solsona ha programat un seguit d'activitats adreçades a tots els públics per a passar un estiu d'allò més distret: cinema a la fresca, xerrada, taller d'artesanía, concert, activitat familiar teatralitzada, exposicions a dins i fora del museu... Activitats diverses, adreçades a tots els públics i pensades per a viure el museu de manera diferent.

L'estiu comença amb l'arribada del setè art a la terrassa del museu i la pel·lícula *The monuments Men*; Josep M. Riba, director del Museu Episcopal de Vic i delegat de Patrimoni del bisbat de Vic, reflexionarà sobre l'ús i la gestió dels edificis eclesíastics quan ja no tenen culte; Fernando Mostacero ens convida a aprendre i practicar el treball artesà del

cuir amb un taller on es podran fer diferents complements; l'Acadèmia Internacional de Música de Solsona ens delestarà amb un concert a la terrassa del Museu, i l'Andreu de Cal Xic ens acompanyarà, de nou, durant quatre dissabtes per endinsar-nos en la vida diària d'una masia del Solsonès ara fa cent anys. A més, es podrà continuar visitant l'exposició temporal «Tot torna. Oficis d'ahir i d'avui» i el museu sortirà al carrer per afegir-se als actes de celebració dels 425 anys de la concessió del títol de ciutat a Solsona.

Si voleu saber horaris, preus, fer reserves... o teniu qualsevol dubte, ens trobareu a www.museusolsona.cat, museu@museusolsona.cat o bé al 973 48 21 01 de dimarts a dissabte d'11 a 18:30 h. Estiuegem al museu?



Activitats a la parròquia de Súria

Equip Unitat Parroquial de Súria

El dia 20 de juny es va reunir el grup Alpha 2017, 2018 i 2019, ara com a cèl·lula primera de la parròquia de Súria. A les set del vespre van celebrar la missa a la capella del Santíssim; aleshores iniciaren un període de pregària que va anar seguit de la lectura i exposició d'un fragment de l'evangeli sobre el qual, posteriorment i en grups reduïts, van reflexionar. Com a cloenda, es van dirigir a la salamenjador, on tots junts van compartir un sopar carregat d'alegria, anècdotes i amor a Jesús. El dia 23 de juny, diumenge de Corpus, es va celebrar la festa final de catequesi de pares de primer i segon curs. Els nens, pares, monitors, voluntaris, catequistes i Mn. Joan Francesc Casals van fer

un esmorzar de germanor al pati del Foment Cultural de Súria, que termeneja amb l'església de Sant Cristòfol, amb coca, xocolata i refrescos; van jugar i van realitzar la catifa de Corpus. Tots hi van col·laborar i el procés, més que el resultat, fou preciós. Com a colofó d'un matí ben divertit, van participar en la celebració eucarística dominical. Molts d'aquests nens l'any que ve es prepararan per a rebre la primera comunió; molts d'altres continuaran la catequesi postcomunió amb una metodologia de treball innovadora i didàctica amb voluntaris joves i emprenedors.

Fins l'any que bé, catecúmens!

Exercicis espirituals i Raid Goum

En el Full del dia 23 de juny el senyor bisbe, en la seva glossa, animava a participar en dues activitats d'estiu: els exercicis espirituals i el Raid Goum.

Els exercicis tindran lloc del 22 al 26 de juliol al Seminari de Solsona i seran impartits per Mn. Joan Llidó Herrero, prevere de la diòcesi de Sogorb-Castelló i gran expert en els exercicis espirituals ignasians.

Per a més informació i inscripcions cal dirigir-se a les pròpies parròquies o bé a Teresa Gené (tel. 629 42 86 83 o bé recessosolsona@bisbatsolsona.cat).

El Raid Goum són uns dies de caminada pel desert amb silenci, austeritat i pregària. Hi ha tres tandes: del 28 de juliol al 5 d'agost; del 16 al 24 d'agost, i del 22 al 30 d'agost. Més informació a www.bisbatsolsona.cat.



El 20% dels catalans, en risc d'exclusió social

Andrea Pujol / Església de Barcelona

Càritas Catalunya ha presentat l'Informe sobre Exclusió i Desenvolupament Social a Catalunya. Es tracta d'un estudi territorial de la investigació realitzada per la Fundació FOESSA a través de l'Enquesta sobre Integració i Necessitats Socials 2018. Es proposa, doncs, d'explicar quines són les característiques de l'eix integració-exclusió social. Són dades que van molt més enllà del tradicional model d'anàlisi centrat en la pobresa monetària i la privació material. El cardenal Joan Josep Omella va iniciar la seva intervenció indicant que, tot i la suposada recuperació econòmica, es continuen produint desigualtats.

A Catalunya quatre eixos agreugen la situació d'exclusió social: el treball precari, l'exclusió residencial, la salut i l'aïllament social.

Primerament, malgrat que es té feina, un 15'8% de les llars catalanes es troben en situació d'exclusió social. Tot i la disminució de l'atur, és una xifra per sobre dels nivells anteriors a la crisi. Altrament, l'exclusió residencial afecta 3 de cada 10 persones, deixant 944.000 persones vivint en pobresa severa a causa de les despeses d'habitatge i subministraments.



Es renova la consagració al Sagrat Cor

Més de 12.000 fidels presents a l'esplanada del santuari del Cerro de los Ángeles (Getafe), al costat de quatre cardenals, el nunci papal i més d'una vintena de bisbes, renovaren el diumenge 30 de juny la consagració d'Espanya al Sagrat Cor de Jesús, en una cerimònia celebrada als peus del monument dedicat al Cor de Crist, el mateix lloc en el qual es va fer per primera vegada en 1919, coincidint llavors amb la seva inauguració.

Després de la celebració, presidida pel cardenal arquebisbe de Madrid, tots els presents van recitar l'oració amb la qual es va renovar la consagració d'Espanya al Sagrat Cor de Jesús.

Prèviament, el bisbe auxiliar de la diòcesi, D. José Rico Pavès, va fer una breu presentació al·ludint a la importància del moment històric que s'estava vivint i recordant la primera consagració d'Espanya, de la qual es complien cent anys.





L'article

Els pares davant l'adolescència

Josep Maria Rovira Marsal

Davant la necessària crisi de l'adolescència els grans no sempre estem a to amb la situació. Repassem algunes actituds dels pares sempre necessàries i, més que mai, en aquesta etapa dels nostres fills:

SERENITAT. Ens provocaran, amb actituds, comentaris, opinions aparentment contràries a la nostra manera d'entendre les coses. Necessiten fer-ho per a provar-nos i afirmar la seva personalitat. Tranquils, no passa res! Diem el que pensem serenament i sense cridar. Sabrem distingir el que té importància del que no en té i donarem la nostra opinió amb tranquil·litat, si cal corregirem amb fermesa, però sense cridar. Cada vegada que cridem serà perquè ens falten arguments, i en fer-ho perdrem una mica d'autoritat i el necessari ambient familiar de pau i alegria.

SEGURETAT. Necessiten la nostra seguretat en les coses importants. Això ens farà revisar quines són i per què. Moltes crisis d'adolescents són crisis de conviccions dels pares. Si dubtem de tot no ensenyarem res. Convé una seguretat senzilla, no dogmàtica, fonamentada i ben arrelada; no en tot, sinó en allò que és important.

AFECTE. Aquell nen, aquella nena, que quan arriba de l'escola ja no fa un petó a la mare, continua, encara que no ho sembli, necessitant el nostre afecte. Afecte que no vol dir deixar fer, consentir, sinó que, moltes vegades, haurà de fer-nos dir: «Això no t'ho deixem fer o no t'ho donem perquè t'estimem i volem el millor per a tu.»

DISPONIBILITAT. Semblarà que rebutgen de vegades la nostra conversa. Però és necessari mantenir la comunicació amb els adolescents. I per això caldrà estar disposats i disponibles en qualsevol moment. No ens explicaran les coses quan nosaltres vulguem, sinó quan ells vulguin. Si aleshores ens troben disponibles ho faran, i si no, haurem tallat un fil de la comunicació. I quan ens expliquin algunes coses no ens escandalitzarem. No direm mai: «Això en el meu temps no passava.»

ARGUMENTACIÓ. Haurem de donar arguments, raons. No val el «perquè sí» o el «perquè ho dic jo que sóc el teu pare». S'hauran d'explicar les coses i caldrà pensar-hi prèviament. No oblidarem que el millor argument serà la nostra vida i el nostre exemple.

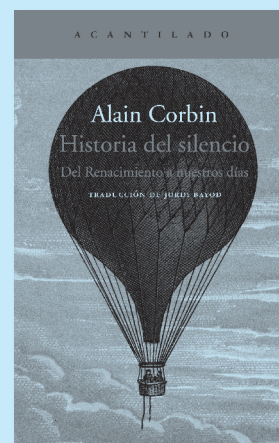
CONFIANÇA. Haurem de confiar en ells. No solament no ens queda cap més remei, sinó que és necessari perquè puguin desenvolupar llur iniciativa, autonomia i llibertat.



El llibre

Historia del silencio

Alain Corbin



Acantilado. 152 pàgines

El silenci no és la simple absència de soroll. Fa possible la fortalesa interior on els grans escriptors, pensadors, erudits i creients s'han recollit durant segles. Requisit indispensable per a la contemplació, la fantasia, la pregària i la creació, el silenci és l'íntima font de la qual raja el llenguatge, i impregna els nostres espais més privats i sagrats, del dormitori a la catedral.

Però avui el silenci ha estat bandejat de les nostres existències per la bullícia incessant dels espais urbans i els aparells tecnològics. En el nostre sorollós present, Alain Corbin recupera, a través de l'obra d'escriptors, religiosos, artistes i filòsofs que van atresorar el recolliment i la calma, la història d'un temps en el qual la paraula era inusual i preuada, i ens convida així a redescobrir el silenci o, dit d'una altra manera, la vida interior.



Crist viu: Jesucrist sempre jove

Sant pare Francesc



El dia 25 de març, solemnitat de l'Anunciació del Senyor, el papa Francesc va signar l'exhortació apostòlica *Crist viu*, adreçada als joves, que va ser presentada el dia 2 d'abril. Durant aquests mesos de juliol i agost publicarem a l'última pàgina del Full Diocesà alguns fragments d'aquesta carta.

23. El Senyor «va expirar» (Mt 27,50) en una creu quan tenia poc més de trenta anys d'edat (cf. Lc 3,23). És important prendre consciència que Jesús va ser un jove. Donà la seva vida en una etapa que avui es defineix com la d'un adult jove. En la plenitud de la seva joventut va començar la seva missió pública i així «una llum resplendí» (Mt 4,16), sobretot quan va donar la seva vida fins a la fi. Aquest final no era pas improvisat, sinó que tota la seva joventut va ser una preciosa preparació, en cadascun dels seus moments, perquè «tot en la vida de Jesús és signe del seu misteri» i «tota la vida de Crist és misteri de redempció».

31. Jesús no us il·lumina a vosaltres, joves, de lluny estant o de fora estant, sinó des de la seva pròpia joventut, que comparteix amb vosaltres. És molt important contemplar el Jesús jove que ens mostren els evangelis, perquè

ell va ser veritablement un de vosaltres, i en ell es poden reconèixer moltes notes dels cors joves. Ho veiem, per exemple, en les següents característiques: «Jesús tenia una confiança incondicional en el Pare, tingué cura de l'amistat amb els seus deixebles, i fins i tot en els moments crítics restà fidel a ells. Manifestà una profunda compassió pels més febles, especialment els pobres, els malalts, els pecadors i els exclosos. Tingué la valentia d'enfrontar-se a les autoritats religioses i polítiques del seu temps; visqué l'experiència de sentir-se incomprès i rebutjat; sentí por del sofriment i conegué la fragilitat de la passió; adreçà el seu esguard al futur abandonant-se en les mans segures del Pare i a la força de l'Esperit. En Jesús tots els joves poden reconèixer-s'hi.»

39. «Per a molts joves Déu, la religió i l'Església són paraules buides; en canvi, són sensibles a la figura de Jesús, quan és presentada de manera atractiva i eficaç.» Per això és necessari que l'Església no estigui massa pendent de si mateixa, sinó que reflecteixi sobretot Jesucrist. Això implica que reconegui amb humilitat que algunes coses concretes han de canviar, i a tal fi necessita també recollir la visió i fins i tot les crítiques dels joves.

